

je ž njim godilo od mladosti z vuroki sestriškimi, iz ocom kak je vumerl i kak su ga iz kloštra iztirali. Gda je štacunarica začula, da zna pisati i četeti, onda ga pita: jeli bi štel pri nji ostati. Muža zovne a i mužu se je deček jako dopal, pa su ga k sebi 'zeli. Deček bil je jako veren. Dogodi se, da je dekla bila vurčena. On je vuroke dobro poznal, i napravi vodu, dá nji piti i namazal ju je malo po čelu i odma je bilo dobro. Vu tom poslu se je išče bolje ovim dopal.

Gda je kalfa postal, dade stari štacunar gosti; vu ti' gosti' se je jako pozorno i čedno ponašal, i stari štacunar prizna ga za svoje dete i napravi testament takov, da po smrti njegovu je pol njegovoga blaga pol pak žene, a gda žena vumre, onda 'se. Za nekuliko vremena vumre stari, a stara je bila jako slaba, pa mu reče: „'zemi penêz, pa odi, pa se oženi. I 'zeme penez i odveze se“.

Kak je poputuval, došel je vu jednu malu 'uticu na konak (prenočiše), a vu oni 'uti stanovala je njegova prava mati. On je tam za konak prosil, a ženska mu se je vuztezavala konak dati, ar ne je imel gde spavati. Ali on je štel na goli zemlji spavati ako baš niš nema. I tak je ostal. On se je ponoči spominjal ž njum a ona mu je 'se povedala, kak ju je muž ostavil i jedno dete sobum odvel. Kak je on to začul, več mu je lahko na sercu bilo misleči, da si je majku našel, i kak je dan svanul odide z materjum vu bližnji varoš, obuče ju tako, da nji ne je vu varošu skoro para bilo i odide ž njum k onomu štacunarju, gde je curicu vučil. Nju izprosi za ženu i odma dobi vnogo penez. Vezda je odišel s sestrum, materjum i ženum vu svoj varoš. Sestri se je njegova žena jako dopadla i vurčila ju je tak, da su ju komaj zvrčili. Na to se opet brat resrdi i reče, da, ako još jenput to včini, da ju bu stiral. Stara štacunarica je za nekuliko vremena vumrla i tak je ostalo Pepeku 'se. Sestru je dal za muža, mati mu vumre, a za stareše dal je saki petek i subotu mesu četeti.

Kračmanov.

Novičar iz raznih krajev.

Sedaj tudi dunajski časniki razglašajo, da se bo železnica ljubljansko-teržaška 27. dan prihodnjega mesca (pondelj) slovesno odperla. — C. k. ministerstvo je po nekem posebnem primerljeji razglasilo to-le: Z obdelovanjem soseskinih (občinskih) gojzdov sklenjeni stroški so stroški gojzdnarstva, ktere ima gospodar, tedaj soseska ali občina plačati, in sicer po predpisu §. 46. cesarske postave od 19. aprila 1856. To je postava, ktera za navadno veljá, in le takrat ne, kadar je kakošen gojzd v zeló slabem stanu, in bi bili stroški obdelovanja tolikšni, da jih revna soseska nikakor ne more zmagati. V takih okoljšinah se smé soseskam, ktere za to prosijo, potrebni dnar iz deželnega zaklada na posodo dati, kteri se ima ob svojem času iz dohodkov soseskinega gojzda poverniti. — Po najnovjših oznanilih se maršal Radecki precej dobro počuti. — V Pragi je nek bukvar te dni dobil prestavo novega testamenta v kineškem jeziku; bukve so natisnjene (v Hongkongu?) na najličniši, dvakrat zloženi papir, in so vezane po kineški šegi; lepoto pa še preseže nizka cena, ker bukve veljajo le en goldinar. — Po več krajih Galicije in Poljskega je 11. dan t. m. toča tako razsajala, da že dolgo ne pomnijo takega. — V Bistrici na Erdeljskem je 12. dan t. m. že sedmikrat v dveh mescih gorélo. — 25. dan t. m. se je po morji iz Sirije pripeljalo v Terst 37 arabskih kónj za cesarske kobilstva, ktere so v Lipico peljali. — Po najnovjšem številu so letos na Tiroljskem polovili po vseh soseskah 8193 mernikov (polvagánov) kebrov ali hroščev, ktere mora ondi vsaka soseska po povelji c. k. kantonske gosposke loviti in pokončavati. — V Hevicu na Erdeljskem je stavil nek kmečk fant s svojim tovaršem 2 gold., da spi je pri ti priči polič najmočnejše-

ga žganja; — spil ga je res, — pa čez pol ure je bil — merlič. — Volitve za državni zbor na Francozkem, ktere so sedaj najvažniša novica, še niso popolnoma doversene, ker nekteri izvoljencov niso postavnega števila (čezpolovičnice) glasov dobili, in se bo tedaj volitev ponovila. Telegraf od 25. t. m. iz Pariza oznanuje, „da 256 poslancov je izvoljenih, med temi jih je 8 vladi nasprotne stranke; v šesterih krajih se bo še enkrat volilo (5. julija)“. General Cavaignac, ktere ga se vlada najbolj bojí, ni še nikjer dostojnega števila glasov dosegel. — V Beligrad je prišel unidan črnogorski vojvoda in starašina Radonič s prošnjo, naj bi vzela serbska vlada v beligradsko gimnazijo nektore mlade Črnogorce, da bi ondi doversili svoje študije, ker v Črnigori še manjka boljih šol. — Sliši se, da ima na Laškem zbor laških vladarjev biti, v kterem se bojo posvetovali o nekterih prenapredbah, da bi se ljudstvu marsikaj polajšalo, zraven pa tudi vladarstva bolj uterdile; pravijo, da sv. Oče papež bojo predsednik tega zbora in da Njih sedanje potovanje utegne v kaki zavezi biti z omenjenim zborom. — Ker sardinski in savojski časniki sedaj ne morejo več tako slepi biti, da bi ne vidili, da je avstrijska vlada veliko dobrega v Lombardii vpeljala, pa pravijo, da vse te zboljšave so le prisiljene posneme sardinskega izgleda!! — Cesarica francozka je dobila rusovski Katarinini red. — 6. t. m. je umerl najstareji vojak avstrijske armade, 107 let star. Pisal se je Peter Staudinger. Rojen leta 1750, v Kirchhamu v gornji Avstrii, je živel in služil cesarici Marii-Terezii, cesarjem Jožefu II., Leopoldu II., Francu I., Ferdinandu I. in Francu Jožefu I. — Časniki razglašajo pogodbo med Prusijo in Švajco zastran poravnania Neuenburške razpore. Tedaj je tudi ta črna megla s političnega obnebjia zginila. — V Frankobrodu so storili iznajdbo, po kateri pri netilnih klinčkih ne bo treba več fosforovih glavie, kar bo delovcom v taci h' fabrikah veliko bolj v zdravje, kakor je bila raba fosfora pri takih izdelkih. — Med francozkimi in rimskimi vojaki v Rimu se je pretečene dni razpor vnel in tu in tam je med njimi tudi kri tekla. Neka mala reč jih je neki tako razkačila. — Turška vlada je belgijskemu poslancu v Carigradu potne pisma izročiti dala, ker ji že več časa nič kaj prijeten gospod ni bil.

Serca sile.

(Iz „Celjske Slovenije“.)

Kadar gledam v nebo jasno,
Kadar gledam v tihi, mirni šip,
Mi veselja bije glasno
Serce, kaže mi oko nja kip!
Ko vidim tako zvezde mergoleti,
Me serce mora pesmico zapeti!

Kadar pride zora zlata,
Kadar solnčni žark mi priblišči,
Se zelena vzdiga trata,
Ptica melodije mi glasi,
Tedaj v natoro krasno le hitéti
Me sili, in pesmico zapeti!

Tam ko vidim cvetke mile,
Ko natore vidim zelenjad,
Kamor serca so me sile
Gnale, si želim li zmir ostat',
In slušat' ptice sladko žvergoletí,
Pa tudi z njimi pesmice si peti!

Janko Vijanski.